

Με ένα (τουρκικό) σμπάρο δύο (ευρωπαϊκά) τρυγόνια!

Υποναύαρχος (εα) Γεώργιος Τσόγκας ΠΝ

Στο πλαίσιο της προ ολίγων ημερών διαπραγματεύσεως για την διαδικασία προσχώρησης της Σουηδίας και Φιλανδίας στην βορειοατλαντική συμμαχία υπήρξε έντονο παρασκήνιο κατόπιν των γνωστών αιτιάσεων από πλευράς Τουρκίας η οποία είχε απειλήσει με βέτο αν οι θέσεις της δεν ικανοποιούνται.

Για το λόγο αυτό ο κ. Στόλτενμπεργκ με πρωτοβουλία του και υπό την “αιγίδα του”¹ “επέτυχε” την τριμερή συμφωνία των εν λόγω χωρών ώστε να καμφθούν οι ενστάσεις της Τουρκίας και να προχωρήσει η διαδικασία.

Θα προσπαθήσω ακολούθως και συνοπτικά να παραθέσω μερικές απόψεις επ’ αυτής και θα εκφέρω προσωπική μου αντίληψη σε ότι αφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση την επομένη της συμφωνίας αυτής.

Πρώτον στο κείμενο που ο κ. Στόλτενμπεργκ έθεσε υπό την αιγίδα του η Τουρκία αναφέρεται ως “Turkiye” και όχι ως “Turkey” ως εντός NATO έχει συμφωνηθεί και ως εκ τούτου τηρείται. Απρόσεκτα και μάλλον ευθέως ο Γ.Γ. συνεισφέρει (ή και αναγνωρίζει) την προσπάθεια της Τουρκίας για αλλαγή ονόματος της χώρας σε διεθνές επίπεδο.

Διατηρώ επιφυλάξεις αν η συμμαχία εν συνόλω έχει συμφωνήσει ότι η FETO (οργάνωση του Fethullah Gülen) είναι οργάνωση που μαζί με άλλες συμπεριλαμβανομένων και διαφόρων τρομοκρατικών, αποτελούν απειλή εθνικής ασφαλείας για την Τουρκία. Η αναφορά πάντως στο κείμενο υπό την αιγίδα επαναλαμβάνω του κ. Στόλτενμπεργκ δημιουργεί τέτοιες αντιλήψεις και το χειρότερο, υπονοεί και θέτει τη βάση δημιουργώντας προηγούμενο ώστε στο μέλλον να εκλαμβάνονται αυτές ως τέτοιες. Το χειρότερο μάλιστα είναι (θα εξηγήσω ακολούθως) ότι δημιουργείται η ίδια βάση και για την Ευρωπαϊκή Ένωση! Μάλιστα μέσω της συμφωνίας “χειραγωγούνται” εσωτερικά ζητήματα ασφαλείας και νομοθεσίας των κρατών μελών της ΕΕ.

Με την τριμερή λοιπόν συμφωνία να προβλέπει ότι θα δημιουργηθεί και μηχανισμός παρακολούθησης των συμπεφωνημένων από εκπροσώπους των τριών χωρών (από Υπουργεία Εξωτερικών,² Εσωτερικών, Δικαιοσύνης, των υπηρεσιών Πληροφοριών και Ασφάλειας) δημιουργείται μια πρωτόγνωρη και ιδιαίτερα επικίνδυνη κατάσταση για το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Άξιο επισήμανσης είναι το γεγονός ότι γίνεται και η χρήση του (γνωστού για την διασταλτική του χρήση εντός NATO) “and in accordance with the provisions of the relevant NATO documents and policies” που για τους νατοϊκούς γνώστες, το κείμενο υπονοεί ότι οτιδήποτε διαβαθμισμένο δεν θα φτάνει σε χώρες που δεν έχουν υπογράψει συμφωνία ασφαλείας με το NATO και προφανώς μία είναι η Χώρα αυτή, η Κύπρος!

Ευθέως λοιπόν μέσα από αυτή την διεργασία “ελέγχου” των συμπεφωνημένων της τριμερούς, θα επιβάλλονται και θα χειραγωγούνται ζητήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία μάλιστα αφορούν αποκλειστικά και κυρίως αυτήν και είναι πρωτίστως και κυρίως εκτός αρμοδιότητας και ευθύνης του

¹ “under the auspices of the NATO Secretary General”,
https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_197342.htm

² For the implementation of these steps, Turkiye, Finland and Sweden will establish a Permanent Joint Mechanism, with the participation of experts from the Ministries of Foreign Affairs, Interior, and Justice, as well as Intelligence Services and Security Institutions. The Permanent Joint Mechanism will be open for others to join.

NATO. Εξαιρετικό λοιπόν το επίτευγμα για την Τουρκία και όποιος θέλει να εθελουφλήσει ή να κομπορρυμονεί περί του αντιθέτου, προφανώς δύναται να το κάνει, υπό σκοπιμότητα προφανώς και βεβαίως βεβαίως!

Τι πετυχαίνει λοιπόν η Τουρκία μέσα από την συμφωνία με Σουηδία και Φιλανδία? Μέσω του NATO λοιπόν και υπό την τριμερή συμφωνία η Σουηδία και Φιλανδία υπό μηχανισμό ελέγχου της Τουρκίας υποχρεούται να περιορίσουν το εθνικό τους δίκαιο (που διόλου δεν ενδιαφέρει τρίτους) αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να αναμένει πλέον περιοριστική συμπεριφορά των εν λόγω χωρών στο Ευρωκοινοβούλιο καθόσον οι όποιες συμφωνίες κοινοτικού δικαίου θα πρέπει να διευκολύνουν το εθνικό τους, το οποίο θα είναι διαμορφωμένο υπό τους εν λόγω “τουρκικούς περιορισμούς”. Άρα με απλά λόγια το ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο θα εξαρτάται πλέον από την τουρκική βούληση σε ότι αφορά ζητήματα τρομοκρατίας ή συσχετιζόμενα με αυτήν πάντα κατά την τουρκική αντίληψη. Πραγματικά επ’ αυτού αξίζουν συγχαρητήρια στον κ. Στόλτενμπεργκ (και στον κ. Ερντογάν) και προφανώς τα συλλυπητήρια στους κ.κ. Φον Ντερ Λαϊέν, Μπορέλ και Μισέλ (και στους Ευρωπαίους ηγέτες) αν αυτοί δεν αντιδράσουν. Βέβαια είναι απόλυτα σαφές ότι στις γραφειοκρατίες οι γραφειοκράτες των Διεθνών Οργανισμών, αντιδρούν μόνο κατόπιν σθεναρών αντιδράσεων των Χωρών των Οργανισμών, οπότε ιδού πεδίο δόξης λαμπρό για ημέτερες κινήσεις και πρωτοβουλίες!

Η τριμερής συμφωνία επιπρόσθετα ³ τις υποχρεώνει σε δέσμευση υποστήριξης της Τουρκίας στον πυλώνα της Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Ασφάλειας, αλλά και της PESCO (Permanent Structured Cooperation). Εντέχνως λοιπόν και υπό την συγκεκριμένη διαδικασία προβλέπω ότι η Κύπρος (κυρίαρχη χώρα) λόγω (τουρκικών) διαδικαστικών αιτιάσεων(μη ύπαρξη συμφώνου ασφαλείας για την διακίνηση διαβαθμισμένων πληροφοριών) να εξαιρείται των Ευρωπαϊκών δρώμενων, ότι δηλαδή γίνεται σήμερα στο πλαίσιο της συνεργασίας (πάντα διαβαθμισμένης) NATO – ΕΕ.⁴(Βλέπε σχετική παλιότερη ανάλυση μου).

Προτείνω λοιπόν και αναμένω άμεσες και συντονισμένες κινήσεις της Ελληνικής και Κυπριακής κυβέρνησης το κείμενο της τριμερούς συμφωνίας Τουρκίας Σουηδίας και Φιλανδίας υπό την αιγίδα του κ. Στόλτενμπεργκ, να ζητηθεί να εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να είναι αποδεκτό και εφαρμοστέο σε αυτή και στα κράτη μέλη αυτής . Αλλιώς η ΕΕ θα πρέπει να υποστηρίζει ότι ουδεμία αξία έχει και μάλιστα για την Ευρωπαϊκή Ένωση να χαρακτηριστεί ως μη υπάρχον (non existent). Η προφανής ευκαιρία υπάρχει για την Κυπριακή Δημοκρατία και για την Χώρα μας χωρίς μάλιστα για την περίπτωση της Ελλάδας εγείρεται θέμα διμερές εντός του NATO. Προφανώς και μομφή εντός του NATO προς τον κ. Στόλτενμπεργκ για το θεσμικό του ατόπημα που απ’ ότι διαφαίνεται θα δημιουργήσει προβλήματα στις σχέσεις NATO-ΕΕ, θα πρέπει να είναι στην εθνική φαρέτρα.

³ Finland and Sweden commit to support the fullest possible involvement of Türkiye and other non-EU Allies in the existing and prospective initiatives of the European Union’s Common Security and Defence Policy, including Türkiye’s participation in the PESCO Project on Military Mobility.

⁴ Ανάλυση μου στο Liberal (<https://www.liberal.gr/diplomacy/nato-kai-ee-chreiazontai-duo-gia-na-chorepsountangko-2o-meros/289074>)